

De bespreking van de memorie van antwoord in de bijzondere commissie heeft geleid tot de volgende opmerkingen en vragen.

Nadat de bijzondere commissie in haar verslag nadrukkelijk verklaard heeft in het algemeen verheugd te zijn over de voorgestelde wijziging van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 heeft het ruim twee jaar geduurd voordat de bewindslieden een antwoord formuleerden op dit verslag. In die tijd is eens te meer gebleken hoe snel de opvattingen ten aanzien van het gebruik van bestrijdingsmiddelen wijzigen, hetgeen een wetswijziging des te noodzakelijker maakt. De leden van de P.v.d.A.-fractie vroegen zich af wat de oorzaken konden zijn geweest voor de vertraging in de behandelingsprocedure. Weliswaar is er uitvoerig geantwoord op de vele gestelde vragen, en zijn er wijzigingen aangebracht die het ontwerp verbeterden, iets waarvoor deze leden dankbaar zijn, maar fundamentele wijzigingen die een dergelijke lange voorbereiding van de memorie van antwoord vereisten, konden zij niet ontdekken.

De leden van de P.v.d.A.-fractie waren verheugd te vernemen dat ook de bewindslieden van mening zijn dat bezinning op de sterkte van het controle-apparaat nodig is. Alhoewel de controle op het voorkomen van bestrijdingsmiddelen de laatste jaren duidelijk intensiever geworden is zal de wetswijziging zeker een nog betere controle nodig maken. Deze leden verwachtten dat de bewindslieden de verschillende met de controle belaste instanties, maar zeker de Algemene Inspectie Dienst, op voldoende sterkte, personeel en materieel zullen brengen om deze taak te kunnen vervullen.

Zij vroegen zich af of een zekere taakuitbreiding van de controlerende instantie niet gewenst is, met name ten aanzien van het onderzoeken van eventuele schadelijke nevenwerkingen controlerende instanties niet gewenst is, met name ten aanzien bij het gebruik van toegelaten bestrijdingsmiddelen. Deze leden zijn namelijk niet overtuigd dat de „redelijke zekerheid” zoals gesteld in artikel 3, eerste lid, onder *b*, altijd bestaat met betrekking tot de deugdelijkheid en het afwezig zijn van schadelijke nevenwerkingen van bestrijdingsmiddelen.

Deze leden waren het met de bewindslieden eens dat absolute zekerheid vooraf ten aanzien van de deugdelijkheid en het afwezig zijn van schadelijke nevenwerkingen nimmer mogelijk zal zijn. Zij bleven echter bij hun mening dat in de wet moet worden vastgelegd dat voorafgaand onderzoek de redelijke zekerheid op dit punt moet aangeven voor het doel waar het middel voor bestemd is.

Het verheugde deze leden dat de bewindslieden voor toelating van een bestrijdingsmiddel het criterium van een duidelijk aanvaardbaar belang voor het gebruiksdoel hebben. Zij hadden dit echter graag expliciet in de wet vermeld willen zien. Overigens wensten zij er op te attenderen dat sommige middelen die toegelaten zijn voor een bepaald doel ontoelaatbaar kunnen zijn voor een ander bestrijdingsdoel. Terwijl andere middelen wel toelaatbaar zijn voor dit andere doel. Het kwam deze leden dan ook voor dat artikel 5, tweede lid, een bindender formulering behoeft ten einde altijd een duidelijke koppeling te krijgen tussen een bepaald bestrijdingsmiddel en de gebruiksdoeleinden. Daarmee kan de omvang van het verbruik tevens beter worden voorzien.

Het verheugde de leden van de P.v.d.A.-fractie dat de bewindslieden reeds vele voorbeelden kunnen geven van biologische bestrijding. Bestaat er een beleidsplan voor onderzoek en ontwikkeling van de geïntegreerde bestrijding in land- en tuinbouw? Juist doordat deze vorm van plaagbestrijding, meer dan die door bestrijdingsmiddelen alleen, afhankelijk is van stimulering door de overheid lijkt een actief beleid gewenst.

In de memorie van antwoord wordt, aldus de leden van de S.G.P.-fractie, opgemerkt dat er in ons land positieve resultaten verkregen zijn op het gebied van bepaalde toepassingen van de biologische methoden in de groenteteelt in kassen. Verder wordt gezegd dat de parasieten, die daarbij worden gebruikt, op commerciële schaal worden gekweekt en aan tuinders verkocht. Wat is in dit geval de financiële verhouding tussen het gebruik van biologische bestrijdingsmiddelen en chemische bestrijdingsmiddelen?

Met betrekking tot de dosering zouden deze leden willen vernemen of het geen overweging verdient om niet alleen een maximum aan te geven op de verpakking maar ook een minimum, dat wil zeggen een ondergrens, waarbij het desbetreffende bestrijdingsmiddel nog effectief werkt. Zij hadden de indruk dat dit zou leiden tot een beperking van de bestrijdingsmiddelen. Dient de officiële dosering die bij de onderscheiden bestrijdingsmiddelen wordt voorgeschreven niet aan een kritisch onderzoek te worden onderworpen?

Voor wat betreft de geleide bestrijding in bepaalde teelten vroegen zij of er voldoende mankracht en financiële middelen beschikbaar zijn om een noodzakelijke intensieve voorlichting aan de telers te garanderen.

Zijn de bewindslieden niet van oordeel dat het intrekken en verbieden van bepaalde bestrijdingsmiddelen niet te overhaast moet gebeuren als er (nog) geen goede alternatieven zijn?

Vrij recente voorbeelden hiervan zijn:

a. bij de teelt van cyclamen werd het middel Tuzet gebruikt tegen bodemschimmels – tuzet is nu verboden en er is nog geen goed alternatief zodat de cyclamenkwekers nu met grote problemen te kampen hebben;

b. voor een najaarsbespuiting op vruchtbomen tegen vliegende kanker werden voorheen organische kwikpreparaten gebruikt. Dit is nu verboden. Hiervoor in de plaats moet nu Topsin M. worden gebruikt. Het blijkt echter dat dit laatste middel niet voldoet in de praktijk.

De conclusie die volgens de S.G.P.-leden hieruit getrokken moet worden is dat het intrekken van bepaalde bestrijdingsmiddelen weloverwogen dient te gebeuren. Ze zouden gaarne het oordeel van de bewindslieden hierover vernemen.

De Artikelen

De leden van de P.v.d.A.-fractie wensten hun waardering uit te spreken voor de aangebrachte verbeteringen in het ont-

werp. Ten aanzien van een enkel artikel is bij hen echter twijfel gerezen over onvoorziene gevolgen. Dat betreft artikel 1, tweede lid, onder *b* 2, waaraan uitbreiding is gegeven door de toevoeging „en water waarin wordt gebaad of gezwommen”. Ongetwijfeld heeft men hiermee op het oog gehad zogenaamde speelvijvers e.d. Doch ook vele vormen van buitenwater, variërend van kleigaten tot oligotrophe vennen, kunnen hieronder vallen, hetgeen zeker niet de bedoeling zal zijn.

Verder vroegen deze leden zich af waarom de omschrijving van te bestrijden organismen in artikel 1, eerste lid, onder *c*, en in artikel 1, tweede lid, onder *b*, niet beter op elkaar zijn afgestemd.

Onder het voorbehoud dat de Regering op bovenstaande vragen tijdig voor de openbare behandeling, schriftelijk zal antwoorden, acht de commissie die openbare behandeling hiermee genoegzaam voorbereid.

Aldus vastgesteld 12 september 1974.

LAMBERTS
 BERGER
 TUIJNMAN
 TOLMAN
 VAN LEEUWEN
 DE BEKKER
 VAN HET SCHIP
 HUTSCHEMAEKERS
 VEDER-SMIT
 VAN ROSSUM
 TER WOORST
 IMKAMP
 VOORTMAN
 EPEMA-BRUGMAN
 HONIG VAN DEN BOSSCHE
 JURGENS
 DE BOOIS
 DE KONING (A.R.P.).